

„Akkor odamentek hozzá János tanítványai és megkérdezték: *Hogy lehet az, hogy mi és a farizeusok gyakran böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek? Jézus így felelt: Csak nem búsulhat a násznép, amíg vele a vőlegény?*”

Ebben a szentírási részben megvizsgáljuk a böjtöt és a hozzá való viszonyunkat.

A böjt Jézus idejében egész máshogy nézett kis, mint a mai korban. Nem is volt annyi ennivaló, nem voltak olyan minőségű ételek, nem is foglalkoztak annyit az emberek az étel előállításával, mint ma. A böjt mindig is hozzátartozott az ószövetségi ember életéhez. Ha az ember közelebb akart kerülni Istenhez, akkor a böjttel segítette ezt az utat.

Böjtölni nem könnyű. Hacsak nem muszáj. Jézus más helyen említi, hogy ez a fajta gonosz, csak böjttel és imával űzhető ki.

Az ember böjtöl a húsvéti időszak várakozásában: hamvazószerdán és péntekenként. A böjtölés egészségi szempontból sem megvetendő, sőt hasznos – tartják sokan. Hasznos olyan időszakban, amikor előtte túlterhelte magát az ember, pl. ünnepek után. Vannak méregtelenítő kúrák, amikor beteg az ember és mindenképpen javasolt bizonyos ételek és italok elfogyasztása a gyógyulás érdekében.

A böjtöt mindenki máshogy viseli, van, aki nehezebben, van, akinek nem okoz gondot. Fontos, hogy célt adjunk a böjtnek. Fontos megkérdezni önmagamtól, Jézustól, hogy mi a célom, miért böjtölök.

A böjttel az ember megtisztul testileg és szellemileg nyitottá válik Isten irányába. A böjt és az imádság együtt fontos. Ha a szervezetemből eltávozott a méreg, a rossz, akkor meg tudom magam nyitni a befogadásra, az Isten hívó szavára, válaszolni tudok rá.

Istenem add, hogy helyesen tudjak böjtölni és imádkozni. Segíts, hogy a várakozásban helyet tudjak találni a Veled való beszélgetésre, vezess utamon, hogy végül eljussak Hozzád. Ámen.

Dénesné Zsuzsa